

ВЕЛИКА СРБИЈА

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОО СРС СОМБОР

БЕОГРАД, 08. ЈУН 1996.
БРОЈ 110, ГОДИНА VII

ИСТИНА, ХРАБРОСТ, ПОШТЕЊЕ

Ново руководство Српских радикала,
Перица Јанковић и Стеван Кесеић

Још се нису слегли утисци са IV Конгреса Српске радикалне странке а Сомборски радикали су одмах кренули на спровођење тек прихваћеног Статута и Програма тако једноставно и са лакоћом као да су већ сто година проучавали написани Програм. То је управо знак да су одредбе и Програмска начела уствари били у нама самима и само их треба спровести у живот.

Окружни одбор западно-бачког округа а посебно ОО Сомбор, од оснивања Српске радикалне странке увек је био међу бољим Одборима у Србији.

Међутим, поруке са IV Отаџбинског Конгреса и одлучност Централне Отаџбинске Управе и председника странке др. Војислава Шешеља да се више не можемо задовољити да будемо прва опозициона странка у држави, очекивања српског народа, да их воде способнији одлучнији и паметнији, нас обавезује, а за спас свеколиког српског народа и очувања српских традиција и Српске државе-Велике Србије, да се супротставимо неспособном руководству и режиму и да се добро припремљени на демократски начин ставимо на чело нашег народа. Да сачувамо ово српско што је још остало, а затим и да повратимо оно што је од срба отето или издајом предато.

Сомборски Радикали су спремни да дају свој допринос. Такође смо свесни да је код неких чланова дошло до опуштања па и колебљивости (али веома мали број чланова), али исто тако мишљење је Окружног одбора и ОО Сомбор, да је прочишћавање чланства још више ојачало странку.

У Западно-бачком округу дошло је до неких промена у руководству градом и околним местима, почеле су да колају приче како је дошло до смене и раскола у странци. Ми добро знамо ко би то желео и самим тим и ко протура такве лажи. Раскола у странци уопште нема, чак ни састав чланова окружног одбора се уопште није променио. Истина је да је на предлог председника Српске радикалне странке др. Војислава Шешеља Отаџбинска управа изабрала новог председника за западно-бачки округ г-дина Стевана Кесеића (а досадашњи председник г-

дин Славољуб Јовановић је и даље остао члан Окружног одбора). У понедељак 03. 06. ове године одржана је седница Окружног одбора, на којој су биле разматране кадровске промене које су једногласно прихваћене:

На предлог председника ОО западно-бачког округа на место председника ОО СРС именован је г-дин Перица Јанковић.

На истој седници је такође именован секретар Општинског и Окружног Одбора (за сада обавља ове функције) г-дин Никола Бранковић.

Тако то раде радикали мирно без емоција и тензија, они нису каријеристи а и цена сваког од њих јесте рад а не функција.

Након избора питали смо председника западно-бачког округа г-дина Стевана Кесеића:

В. С.: Шта чланство Српске радикалне странке округа може да очекује од Вас?

С. К.: Чланство, а пре свега руководставаа ОО Сомбора, Апатина, Оџака и Куле од мене највише могу да очекују зној и муке. То сам им на првој седници и рекао. Могу да рачунају да ћу служити свим одборима подједнако, а за узврат ћу тражити строго поштовање свих рокова и рад у свим месним одборима.

Ми „ове“ не можемо уништити без апсолутне дисциплине реда и рада. У њиховим је рукама све, а у нас је истина, храброст и поштење, у „њих“ од та три ничега нема, зато ћу се трудити да нам то остане чисто и у име Оца – амин и у име Сина – амин и у име Светог духа – амин.

В. С.: Кажу да сте један од оснивача „специјалца“ Сомборског и да сте им због тога права ноћна мора, поред победе на изборима како још мислите да им доскочите?

С. К.: Глупи су они уствари, није баш ни нека мудрост „њих“ заскочити, али одаћу Вам једну тајну, постоје стара али испробана средства за „њихово“ уништење:

а) зашиљени глогов колац и сребрни метак.

В. С.: Ко су то „они“, зашто им не кажете име?

С. К.: Како да им ја знам име кад ни сами не знају ни ко су ни шта су, кад испуњавају матичну књигу у рубрикама народности пишу „ЈУЛ“, „СПС“, а тамо где пишу брачно стање: испуњавају „ЈА ВОЛИМ МИРУ“/ најинтересантније је кад испуњавају рубрику да ли је служио в. обавезу: е ту се јако разликују, једни напишу – ја нисам ИЗДАО, а други „ЈА НИСАМ КРАО“, не разумеју брате када формуларе штампају на енглеском језику.

В. С.: Реците нам ако Вам не улазимо у интиму, долази лето, како ћете се шишати следећег месеца јула?

С. К.: На ћелаво, оставићу само браду.

В. С.: Зар Вас то не асоцира на некога ко Вас је после 32. год. рада

САОПШТЕЊЕ СА СЕДНИЦЕ ЗАПАДНО-БАЧКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА ОДРЖАНЕ 03. 06. 1996. год.

Одлуком Централне отаџбинске управе, а на предлог председника Српске радикалне странке Др. Војислава Шешеља, за председника Окружног одбора за Западно-бачку именован је Стеван Кесеић (досадашњи председник ОО Сомбор).

Применом Статута на истој седници на предлог председника округа, изабрана су и три подпредседника Окружног одбора и то:

Перица Јанковић из Сомбора

Саво Сарач из Апатина

др. Станко Студен из Куле

Остали чланови Одбора су Славољуб Јовановић, Здравко Абрамовић, Миран Цветићанин.

За секретара Окружног одбора именован је Никола Бранковић.

Општински одбор из Оџака преживљава кризу у руководству, те је обавеза и приоритет у раду Окр. одбора да реши питање рада Општинског одбора у Оџацима.

изјурно из фирме коју сте практично Ви створили?

С. К.: Боже мој, како сте ви новинари злопамтила!

Председнику ОО Српске радикалне странке поставили смо следећа питања:

В. С.: Г-дине Јанковићу, шта чланство и грађани Сомбора могу да очекују од Вас?

П. Ј.: Чланови, симпатизери Српске радикалне странке и грађани који желе промене, демократским путем, су кључ и решење за боље дане нашега града. Радује ме указано поверење али сам мишљења да само доследним спровођењем програма СРС, уз учешће свих наших истомишљеника, можемо доћи до постављеног циља.

В. С.: Како мислите да извршите промене у општинској власти?

П. Ј.: Општинска власт не представља никакав проблем. Својим „активностима“ на свим нивоима, сами су себе елиминисали. Већи на је проблем правосудни систем у граду који омогућава неспособњацима и лоповима да управљају овим градом. На свим овим местима се налазе припадници политичких партија СПС-а и ЈУЛ-а против којих се ми боримо.

В. С.: Шта је сврха Вашег листа – „специјалца“?

П. Ј.: Цео информативни систем града Сомбора, који припада режиму, те због грађана наше општине који нису у могућности да дођу до истине, натерало нас је да штампамо специјалац. „Специјалац“ има задатак да аргументовано износи на видело све оно што се од грађана прикрива.

В. С.: Шта очекујете од избора?

П. Ј.: Ако до избора дође, то је последња шанса народа да исправи своје раније грешке. Народ је схватио,

посебно после избора 1992. год., да је радикализам једини пут ка решавању њихових проблема. Српска радикална странка је у овом тренутку једино решење за спас свог народа.

Завршавајући разговор са двојицом најкомпетентнијих људи из Српске радикалне странке у нашем граду, стекли смо утисак да су веома одлучни, чак и више од онога што су нам рекли.

Напуштајући просторије које су окићене четничким заставама, грбвицама и другим српским обележјима и Иконом Света три Јерарха, стекли смо утисак да све што чине, чине са бољом помоћи.

П. К.

У 5 до 12

Српски радикали из Сомбора најоштрије осуђују покушај хапшења војводе и члана Централне Отаџбинске Управе, хероја са Грбавице, Славка Алексића.

АИФОР све више показује окупаторске карактеристике, самовољу и недоследност у понашању странца, када се налази у туђој кући!

У исто време најоштрије протестујемо због отварања каубојске амбасаде на Косову. Ако је нема у Београду, не треба ни тамо. Американци у својим настојањима да завладају светом мораће да рачунају пре или касније на један озбиљнији отпор Срба, али без учешћа њиховог полтрона, марионете и сотоне, Милошевића!

У исто време, позивамо све ратнике СРС да се јаве у просторије странке, сваког радног дана, од 9.00 па до 12.00 часова.

ОО СРС Сомбор

ПРАЊЕ ДРЖАВЕ СА СВОЈОМ ДЕЦОМ!

Званични Београд, (то су они што се труде да представљају сав српски народ) ових дана добија нервне нападе у настојањима да што пре испоруче јединог ЛЕГАЛНОГ СРПСКОГ ПРЕДСЕДНИКА из ЈЕДИНЕ ОСЛОБОЂЕНЕ СРПСКЕ ЗЕМЉЕ! Није ни чудо, ако се зна, да испоручивањем Хашком суду Др. Караџића, партија на власти у СРЈ настоји да пресече националне токове, који све већом жестином из РС прелазе у СРЈ. Помоз Бог браћо, поздрав председника Караџића, треба заменити, прозвучим „ЗДРАВНО ДРУЖЕ“, а химну Боже правде, коју су и деца почела да уче и певају, треба сатрти, а сачувати „Хеј Словени“ Масонско-кому-фашистичку песмицу.

Насилно убацивање СПС-оваца у РС и РСК је у ствари покушај СПС-а да разбију народ, како би опстали на власти, јер је очигледно, да у СРЈ, на предстојећим изборима немају никакве шансе. Вероватно је из тих разлога почео попис избеглица и прогнаника на просторима Црне Горе и широм Србије. Већина ових људи неће моћи да оду у РС и РСК када тамо буду избори. Гласаће овде у СРЈ. СПС ће се потрудити, да се њихови гласови, током транспорта „преточе“ у листиће СПС-а, да би на тај начин обезбедили своје присуство. Иако мудро и подмукло, неће им то успети, јер не треба заборавити искуство из 1992/93. год. на изборима, када су и поред свих крађа, лоповлука и фалсификата, једва изборили 35% бирачког тела СРЈ! Колика је немоћ СПС-а најбоље се види по томе, што и најмање јавно окупљање или нека трибина, за њих представља „револуцију“. Хвата их паника и страх и то је последица све чешћег ангажовања снага МУП-а, како би силом натерали издани и унесрећени српски народ на покорност и послушност. Тешко је поверовати да би припадници МУП-а пуцали на своје очеве и браћу, да би заштитили доказане и прокажене кривце српског народа.

У последње време, сведоци смо честих потписивања разних „уговора“ између Владе СРЈ и осталих земаља света. То су само режимске активности, које никако не могу да резултирају неком озбиљнијом корисном трговачком трансакцијом. Свакодневни штрајкови, су најбољи доказ, колико су ти „уговори“ срачунати да код гледаоца изазову утисак неког напретка и просперитета. У исто време, реконструкцијом Владе Србије, треба се напаћеном народу ставити до знања, да су склоњени они који су

крали и који су одговорни за несрећу која нас је задесила. Ово су сада „нови“ кадрови, „стручњаци“, који ће земљу извести из кризе у којој се налази?! Каназир, Шиповац, Стаматовић и остали, су доказ, да тренутно партија СПС-а нема „фонд“ људи, који би могли нешто објективније да учине. Ове „резерве“ су само промена имена у новинским и ТВ извештајима.

СПС и њихов верни пратилац, ЈУЛ-и, су схватили да и „удружени“ не представљају неку озбиљнију партију, која би могла да понуди нешто озбиљно и паметно. Навикли да деценијама живе од кредита и не од резултата рада, јефтине радне снаге, као и од провизија од склапања штетних уговора, немоћни да наступе пред домаћу јавност са људима интелектуалних и стваралачких вредности (све што је нешто знало и умело, похапсили су, растерали и забранили рад), да би опстали прихватили су се лажних обећања, тортуре, издаје и продаје земље. То је њима лако, јер никада нису у свом интернационализму и космополитизму знали за реч ОТАЏБИНА. Зато им је лако продати земљу, коју су наши преци а и ми данас, крвљу заливали. Стално се позивајући на тековине НОР-а и борбе заборавили су да кажу, да је једина фашистичка земља, била Хрватска. Зато им смета Караџићева РС, национални покрет за Србију и сл?

Блоком медија, цензуром дотока информација из света, партија на власти не дозвољава да се сагледа пуна истина и претње које су се надвиле, не само над РС и РСК, него и над нама у СРЈ. Док јуримо мишеве, слоновии пролазе (стара Кинеска пословица). Шиптари не престају са претњама. Српски живаљ и даље недужан гине на Косову. Остале мањине у СРЈ, посебно у Војводини, упорно траже арбитражу разних међународних организација и институција, како би „доказали“ своју „угроженост“?! Режимска власт то мудро допушта, јер им се то уклапа у дејтонски папир, а ради опстанка на власти, све дозвољавају...

(Боже прости, код њих нема разлике је л' мушко ил' женско).

У прилог овоме иде и непобитна чињеница, да смо остали без војске, која би у случају потребе заштите и одбране „државе“ реаговала. Имамо полицију, чији је задатак да штити режимлије и самим тим постаје режимска, а немамо војску, која треба да штити и брани државу у целини, у

оквиру граница. Зар ово није један од доказа, да смо продати, пред капитулацијом и да нам је СРЈ у фази „цепања“, издајом и трговином, распарчана.

Ако би ствари сумирали, то би отприлике, изгледало овако: са једне стране, против Срба су, међународни лопови запада; са друге стране, IV интернационала, којој припадају СПС, ЈУЛ-и, Нова демократија, потпомогнути домаћим издајницима, СПО, ДС, Клубом Војвођана, и други, а са треће стране су вође националних мањина-сепаратиста, школовани у периоду „братства и јединства“.

Ругова, Алија, Агоштон, Тонковић и други, и „наши српски патриоти“, Вук и Ђинђић, све је то у служби новог поретка који има за циљ да уништи Српску државу и Србина.

Све је ово против једног човека, против СРБИНА!

Изложени овим притисцима, у тежњи и жељи да и ми Срби имамо своју државу и слободу, принуђени смо, услед свих наведених притисака, да се самоорганизујемо, како би опстали. Избори који нам предстоје су шанса да се на легалан и демократски начин решимо зла. Намерно није овде било речи о економији, пољопривреди, социјали, школству, здравству, пореској политици, ценама, платама, запослености и осталим проблемима. Писали смо о УЗРОЧНИЦИМА ових проблема, које треба елиминисати. Као када се лечиш од најтеже болести. Рак не вреди локално интервенисати њега треба са читавим делом захваћеним ампутирати, такав је случај са комунизмом! Њих једноставно треба склонити!

У припремама за предстојеће изборе, Српска радикална странка је до сада једина дала у јавност Програм, којим се нуде решења изласка из наметнуте нам кризе. То до сада није дала ни једна партија. О СПС-у и ЈУЛ-у да не говоримо. Они немају шта ново да понуде, као ни њихов председник. „друг“ Милошевић, због кога су његови почели, да би га разумели, да уче енглески језик, па и овде у Сомбору. Можда је боље да уче мађарски, јер оно што је „друг“ Милошевић наменио Војводини, од енглеског ће имати слабе вајде.

 П. Ј.

Баштина се разбаштинила

Верујемо да је већ пао у заборав чланак, који смо објавили у нашем „Специјалцу“ о судбини наше суграђанке г-ђи Јудити Таубнер Кусонић.

Заборав наших читалаца не би уопште ни било неко чудо, јер неправде које нам се свима дешавају свакодневно од стране овог режима, не дозвољавају нам да памтимо и бринемо о туђим мукама кад и о својима мало има коме да се пожалимо.

Али, свакако је чудно то, како госпођа Јудита Таубнер Кусонић не може да оствари своја законска права, па и одлуком суда у њену корист, не може да се врати на посао.

Ко је то јачи од закона и власти? Ко се то штити и крије и зашто?

Да ли то можда због своје професионалности и поштења, због тога што је марљиво обављајући свој свакодневни посао у галерији „Ликовне јесени“, наишла на нешто што није смела да зна, а још мање да види и каже?

Било како било овом женом се већ две године „лоптају“: са једне стране представници власти, закона, судства – и са друге стране бивши директор Љубиша Димитријевић (галерије „Ликовне јесени“), садашњи директор Градског музеја Бане Машуловић, Управни одбор итд.

И после свега, што се несретној жени дешавало до сада и из других разлога (материјалних доказа – наравно), изгледа да сви играју за исти „ТИМ“ а таква игра је већ препознатљива.

Коме се све није обраћала, каква је сва понижења доживела, не усуђујемо се ни да све опишемо, јер би као невероватна прича припадала научној фантастици, а ми се ипак бавимо озбиљним стварима а наш читалац (барем још не за сада) просто нам не би могао поверовати да се то у нашој средини, у нашој правној држави то може дешавати било коме.

Због тога ћемо у овом броју нашег „Специјалца“ само навестити шта је то што „сомборски моћници“ чувају од јавности:

– Међу многима којима се бивша службеница „Ликовне јесени“ обраћала је и председник ИС СО Сомбор г-дин Благоје Свркота (и многима другима из врха власти града, али о томе касније).

У писму које је госпођа Јудита Таубнер Кусонић написала председнику, објашњава стање у Установи у којој ради и сплет околности због којих и на који начин остаје без посла (после 16 година рада у „Ликовној јесени“).

– У писму пише о самовољи и злоупотреби положаја директора, а затим цитирамо крај писма: „С пуним поверењем обратила сам се Вама господине председниче, с великом

надом да ћете Ви веома брзо и ефикасно предузети одговарајуће кораке, како би се ова мучна ситуација и даља неодговорност и небрига у нашој уметничкој баштини спречила.

Знам да сте Ви изузетно наклоњени нашој уметничкој баштини, да је изузетно цените и познајете, те сам се због тога пуним поверењем обратила Вама.”

Писмо је упућено у септембру 1995. год.

Наравно ни после овога писма, нити је оштећена враћена на посао, нити су предузете биле које друге мере, да се заштити баштина, о којим је било речи у наведеном писму.

Врло убрзо долази до затварања галерије „Ликовне јесени“, врши се тобоже инвентура експоната у галерији и предаје на чување Градском музеју.

И тада се управо сумње г-ђе Јудите потврђују. Примопредаја се врши без оригиналне Матичне књиге (која је

тешкоће и овакве ситне игре (ми додајемо: крупним криминалом) ја заиста не могу више да подносим, а моја породица која са мном трпи још мање. Верујем да ћете Ви све још покушати, што је у вашој моћи и зато Вам хвала.”

Због понижења и немаштине г-ђу Јудиту је издало стрпљење, председник ИВ СО Сомбор или није хтео или нема компетенције у Установи (изнад које је по функцији) па иако и судске пресуде (иако спорне) донешене у корист Јудите нису ништа помогле да председник употреби свој АУТОРИТЕТ. Не смо ни помислити да и председник игра у „тиму“.

Да ли је једна судбина жене о којој смо писали, случај открила аферу моћи ћете читати у нашим наредним бројевима „Специјалца“ – Велике Србије.

Да би нашим читаоцима било јасније о каквој је афери реч, морамо објаснити да је наша редакција дошла до низа података о несталим сликама наших познатих сликара (значи и скупа

установљена пре 1980. год), у којој су заведени сви улази слика и експоната у галерију. Књига је напрасно нестала.

Све је то било смишљено и зато су сведоци (посебно, као што је Јудита) били и опасни и непожељни. Упорна службеница још једном пише писмо председнику, г-дину Благоју, у којем га обавештава о отуђивању експоната и о несталој Матичној књизи. Г-дин Благоје исказује много љубазности и разумевања према тој жени; то се може закључити из дела писма које је г-ђа Јудита написала њему, 09. новембра 1995. год. Цитат дела писма:

„Ја видим да се Ви искрено и људски трудите да ми помогнете и поред осталих проблема који Вас службено оптерећују, али због начелнице Мартиновић и њених истомишљеника, ја ћу се морати највероватније обратити и Министарству правосуђа у Београду.

Покушаћу да будем још мало стрпљива, али разумећете животне

богатства нашега града).

Објављујемо и кратак садржај за следећи број:

Како је могуће да иста слика, Владимира Величковића, нашег чувеног сликара из Париза, „Сива глава; зелени кавез“ (195 x 195) буде истовремено на два места

а) у депоу Градском музеја у Сомбору и

б) у Београду код колекционара Р. Д. (пуно име и презиме у редакцији). Мариборска бр. 6.

Вредност слике: 50.000 ДМ

МОГУЋЕ ЈЕ! И МИ НИСМО ОДМАХ ПОВЕРОВАЛИ!!

ОО СРС Сомбор

ЖИВА РЕЧ ИЗ ЖИВИХ УСТА

Шеф уреда Владе Хрватске у Источној Славонији, г-дин Ивица Бркић, каже: „... Хрватска неће пристати ни на какву аутономију Срба у том подручју. Сви хрватски грађани, без обзира на националности, моћи ће слободно да живе у Осјечко-барањској и Вуковарско-сремској жупанији!“

ИФОР у Источној Славонији, као и онај у РС, прелази из дана у дан овлашћења која имају. Све чешће се постављају и делују као окупационе снаге (што у ствари и јесу, али то нису објавили). Често пресећу грађане, српске полицајце, врше претресе и све чешће у градовима и насељеним местима, нарушавају ред и мир грађана.

То су најбоље доказали и показали покушајем опкољавања и хапшења председника РС, др. Караџића, на граници Црне Горе и Херцеговине, када је ишао да се поклати моштима Василија Острошког!

ЖЕНЕВСКИ РУЧАК, може лако да допринесе, да Милошевићу западне залогај у грлу. Све већи притисак да испоручи др. Караџића, генерала Младића и три официра бивше ЈНА, показује да Милошевић мора са оружјем у руци да испоштује жеље наредбодаваца. Оног тренутка, када Милошевић употреби припаднике оружаних или полицијских снага СРЈ, за хапшење горепоменутих Српских родољуба, биће то сигнал за општи устанак, целокупног Српског народа. Како нам је свега доста, нека пожури!

Фарса са Конгресом СПС-а у Бања Луци, на коме је присуствовало преко 200 југо-социјалиста, је бледи покушај „освајања простора“ за предстојеће изборе. Зар СПС и остала њихова братија стварно мисле, да народ не види и не осећа, шта се са њим дешава и који су кривци целокупне ситуације? Шта ће „победа“ СПС-а у Бања Луци, када се „игре“ око Брчког још увек не приводе крају?

Радио Сомбор је пре неки дан имао интервју са председником ЈУЛ-а. Пажљиво пратећи излагање председника ЈУЛ-а, захваљујемо се на бесплатној реклами, коју је учинио Српској радикалној странци из Сомбора. Како радикали, од прошле године, не учествују у политичком јавном животу, и не одобравају ни једну одлуку општинских власти града Сомбора, блаћењем радикала и њиховог програма за предстојеће изборе, је признање ЈУЛОВАЦА, да исти немају шта да понуде. Да нас копирају не могу, јер нам ни мозгови нису на истој релацији. Могу да користе само право наступа на средствима медија.

Прави инфлаторни удар припрема се за изборе. Тада ће социјалисти изазваном инфлацијом избећи плаћање обавеза за откуп житарица, а истовремено, ће се појавити као „спасиоци“ санирањем инфлације. Ако то ураде по рецепту, када су изједначили динар и марку, онда је на помолу још једна пљачка, чије последице осећамо и дан данас.

Сомборска предузећа све више, једна за другим, одлазе или су на најбољем путу да постану „приватна“ чији су власници са највећим процентом деоница, њихови дојучерашњи или садашњи директори. Просто је невероватно како режимлијама или јуловцима све иде од руке, док радници грцају, састављајући крај са крајем!

То што Биљана Плавшић није отпутовала у Женеву, не треба никога да забрињава. У Дејтону су представници РС били „закључани“.

Што се тиче нас радикала, мислимо да је крајње време да руководство РС обелодани сва документа која се тичу улоге представника новог поретка, господина Милошевића, са свих преговарачких „терена“, и да се јавно захвале на „сарадњи“. Једноставно, нека га откаче!

Ових дана, на једној од седница СПС-а у Сомбору, речено је: „... ићи ћемо у коалицију са једном партијом. Покушаћемо да враћањем круне придобијемо централни део Србије...?“

Комунистичка посла.

Славко Докмановић, дојучерашњи председник области Западног Срема, Славоније и Барање и председник града Вуковара, постао је изгледа житељ града Сомбора. Каква нам част!

Вероватно се рачуна на његово „искуство“ када следеће године (можда још и ове) будемо преговарали са Мађарима.

РАДИКАЛНИ ШИЉАК

–Троја је пала само због једног коња, свака част нама Србима; колико их ми имамо још се и добро држимо.

– На историјској раскрсници разлет је народ.

– Док не стигну оне праве, добре су нам и временске промене.

– Држава нам дође као ниска таваница; кад год се исправиш, удариш главом.

– Свака исплата пензија изненађење; никад не знаш када ће бити.

– Што више стресова више посла за Вељовића а мање за Топчидер.

– Чујемо да је ИВ СО Сомбор на великој муци; траже нову локацију за чување градске баштине, код њиховог председника је све пуно.

– Да не беше бициклическог маратона не би ни знали; не сме нам председник града узашити на бицикл; са функцијом, све му нарастало па смета.

– Мислио сам да су општински оци исто људи, ал' ето ти шта је демократија и борба мишљења, они мисле да су богови.

– Сомбор је град мира, љубави, безбедности; ако се предвече на време закључаш, мислићеш тако и сутра.

VOJVODINA U SRBIJI (DEKLARACIJA SPO)

1.

Ekonomsko, kulturno i opšte pljačkanje i ponižavanje Vojvodine i Vojvodana naraslo je toliko da prerasta u otvoreni i opravdani gnev i Srba i Mađara i Rumuna i Slovaka i Rusina i svih ostalih. Paori, inteligencija, radnici, stari i novi kolonisti svih nacija, jezika i vera, jednodušno, poručuju da ovakvo stanje više trpeti neće i ne mogu.

Mnoge političke stranke zahtevaju razne oblike autonomije, od teritorijalno-personalne autonomije pojedinih etničkih grupa pa do najšire teritorijalne autonomije cele Vojvodine, koja bi trebalo da postane federalna jedinica u okviru Srbije.

Sadašnja vlast u Beogradu je u gaženju Vojvodine otišla toliko predaleko da, upravo, vojvodanski Srbi prednjače u zahtevima za najradikalnijom autonomijom, koja graniči sa odcepljenjem od Srbije.

2.

Srpski Pokret Obnove je za ekonomsku, političku, teritorijalnu, kulturnu i etničku samosvojnost Vojvodine, koja će i ekonomski i politički i teritorijalno i kulturno i etnički biti neraskidivi deo Srbije.

Ovakvo ustrojstvo naše države nalažu i savremena kretanja u Evropskoj Uniji, čijem što bržem pristupanju mora težiti Srbija.

Samo zemlje sa totalitarnim režimima nastoje da iz jednog centra, čak iz jedne kancelarije, diriguju svim tokovima u državi. Upravo je to slučaj sa današnjom Srbijom. Od projekta, po kome ključari i delioci svega moraju biti u Beogradu, jer jeto, tobože, u interesu državnog jedinstva, stiglo se do žalosne stvarnosti da je sva Srbija a ne samo Vojvodina, postala svoji-

na šefa države i njemu slepo odanih ministara i nadzornika nad poretom klanovskih pljački, policijskog terora, ideološkog jednodušja, nemorala i bezakonja.

Žrtve ovakvog sistema vlasti nisu samo Vojvodani, nego i Šumadijci, Moravci, Beograđani.

Izlaz nije u tome da Šumadija ili Pomoravlje traže državu u državi, nego je izlaz u promeni vlasti i korenitim reformama u celoj Srbiji.

Ovo, naravno, ne znači da SPO ne uvažava sve posebnosti Vojvodine, a pre svega etničke i kulturne.

3.

SPO smatra da su prava etničkih manjina ogledalo većinskog naroda.

Ako se etničkim manjinama uskraćuje građanska, nacionalna, verska i kulturna prava, onda srpski narod, kao većinski, sramoti sebe i pred svetom i pred sobom.

Upravo zbog ovakvog našeg stava, mi nismo ni za teritorijalne ni za političke ili kulturne pregrade između Srba i drugih naroda u Vojvodini.

Naš generalni stav o visokom stepenu autonomije regiona i opština u Srbiji znači sam po sebi, da će ta lokalna samouprava biti i mađarska samouprava u onim regionima i opštinama u kojima su Mađari u većini. Ovo isto se odnosi i na Rusine, Slovake, Rumune i ostale.

4.

Nacističko-fašistički slogani o etnički i kulturno čistoj srpskoj Vojvodini, koji se tokom poslednjih nekoliko godina podstičani od sadašnjeg režima u Beogradu, nasilno iseljavanje nesrba, nekažnjeno psovanje narodnih poslanika mađarske nacionalnosti u parlamentu Srbije i niz

drugih sličnih sramnih napada, predstavljaju tešku mrlju na savesti srpskog naroda, bez obzira na činjenicu da ogromna većina srba nije podržavala i ne podržava te akte obesrbijene vlasti i njenih izvršilaca.

Najveći politički i ekonomski i duhovni i nacionalni neprijatelj Srba u Vojvodini, kao i cele naše nacije jesu politički programi i zagovornici ideja o srpskoj supernaciji i uništenju multietničke i multikulturne lepote naše Vojvodine.

Uređena prema načelima ove Deklaracije SPO, Vojvodina bi krenula stazom ubrzanog ekonomskog, kulturnog, demokratskog i svekolikog preporoda.

Takva Vojvodina bi postala i lokomotiva evropskog preobražaja i uzleta čitave Srbije.

*Predsedništvo SPO,
gospodin Vuk Drašković*

Оваквом Вуковом издајничком чланку мало и да је потребан коментар. Ради знања и подсећања на његово велико србовање у његовим ранијим наступима, јасно (ваљда и његовим истомишљеницима) говори да човек који је заборавио своје ћирилично писмо другачије се и не може назвати него издајник.

Припадају му и остали епитети: полтронство, похлепа, разузданост и увлачење (у оно вулгарно).

То његови следбеници добро знају; зато постоји она стара изрека „С ким си онакав си...“

Срам вас било!

Доскорашњи знак ЈНА (звезда петокрака) замењена је знаком белог орла, који у стилизацији са осталим елементима који чине ознаке родова Војске Југославије, остаје суштински оно што је било: "збачени" пентаграм – знак САТАНЕ!

Посебну пажњу научног истраживања заслужује анализа наших званичних знамења многих угледних фирми, политичких организација – партија (укључујући и најновији знак СПС–а), државних установа, поготово телевизије. Више је него очигледно да неко ко добро влада езотеријским знањима, покушава, а за сада у томе и успева, да са увођењем којекаквих сатанистичких симбола, наруга се нашој историји у свему ономе што је код нас увек било „свето и честито“.

НЕ БУДИМО СЛЕПИ ПОРЕД ОЧИЈУ!

Срби, замалтите страшну 1995. год. када смо изгубили десетвековно српско имање у западним српским земљама. Немамо више најзападнијег рта Православља, најхрабрије западне границе српства – Српске Крајине.

Преживевши геноцид усташа 1941 – 1945, нисмо могли преживети амерички (дејтонско – дедињски) мир и демократију, 1991 – 1995. Лидери и хуманисти запада, окићени зеленим новчаницама, потпомогнути бедом из Пожаревца, веће су убице од усташе, Пере Брзице, који је у такмишењу клања Срба у логору Градина заклао 1350 логораша, и победио.

Америка – чија сва историја, од настанка те земље па до данас, почива на вршењу злочина против човечанства (посебно после II св. рата), и после свог цивилизованог злочина у Западној Славонији, води кампању против своје жртве и проглашава за ратне злочинце све политичке и војне вође Српских Земаља, западно од Дрине.

2. мај 1995. год. председник нове НДХ, Фрањо Туђман, после пада Западне Славоније, изјављује, да ће српски Јасеновац бити место хрватског националног помирења?! То је тај демонски мир америчког света и његовог новог Светског поретка: заједно убице и жртве, и зло и добро, све

под једним називом, али на крају, у корист убица и зла. 17. марта 1996. год. Туђман је на прослави шесте годишњице ХДЗ–а у окупираном Бенковцу говорио о „хрватској демократији и војсци, као гарантима мира на Балкану!“ Пад Книна, 5. августа 1995. год. проглашава за дан „Домовинске захвалности!“

Никада се не смеју заборавити српска имена: Бенковац, Книн, Петриња, Пакрац, Двор, Топуско, Глина, Вргин Мост, Војнић, Медак, Кореница, Читлук, Почитељи, Срб, Дрниш, Обровац, Окучани, Плашки, Скрадин, Кистање (одакле је 1989 кренуо IV српски устанак), Двор, Градишка, Петровац, Сански Мост, Дрвар, Јајце, Кључ, Грахово, Гламоч, Купрес... НИКАД НЕ СМЕМО ЗАБОРАВИТИ у својим поколењима, јер усташке убице већ мењају називе градова: Двор у Степинац–град; Вргин Мост у Гвозд; Книн у Звонимир–град...

Без узора, иконе, Божје слике у себи и о себи, данашњи припадници Новог поретка из Пожаревца, Подгорице и свих места широм СРЈ, под именом СПС–а, ЈУЛ–а, Нове демократије, СПО–а, Демократске странке и сличних, гурају под Хашки нож и оно мало честитих српских глава, које су имале снаге да се одупру свет–

ским моћницима, и који нису сагледали издају и подлу трговину „своје браће“. обучени у комуно–социјалистичким кибуцима.

Колико су злотвори српском народу комунисти–социјалисти данас, показао је далек 1917. год., на дипломатском пријему у болшевичком штабу Смолни, посланик Краљевине Србије у Петрограду, г–дин Мирослав Спалајковић. Он је плуноу Лењину у лице и рекао му, да је немачки шпијун и издајник Словенства. То се исто може рећи и урадити данас, пожаревачком сатанисти и осталима (гади ми се и имена им спомињати).

Ако је 5. децембра 1995. год. вд генералног секретара НАТО–а, Серђо Баланцино изјавио, да је „Дејтон – прекретница европске историје“, онда је то дејтонска религија, на чијој се жртвеник приносе народи, културе, религије, све. Ова, пост–дејтонска завера против Срба је у најкраћем: држати Србе у трајном војном, политичком, економском и духовном поразу; компромитовати Српску идеју у историји, убити хришћански државотворни дух у Србима, порушити сва упоришта српског националног идентитета, а пре свега ауторитет СПС у српском народу, и решити за сва времена „српско питање“ на амерички

начин, у оквиру својих гео-стратешких циљева, свођењем Срба на дедињско-београдски пашалук! Методи ове завере, коју „наши“ комуно-социјал-сатанисти подржавају, су препознатљиви: војно, духовно-политичко и економско разоружавање, а затим следи „мека“, мирољубиво-демократска обмана, која се завршава потпуним духовно-политичким ропством, губљењем идентитета и нестајањем у историји. По овој „логици“ поред Западне Славоније, дати су делови РС, Источна Славонија, а на реду су Војводина и Косово. Хашки суд треба да обезглави Србе!. Треба им иста сеча кнезова, као она на Колубарском мосту!. Али дедињски сатрап је превидео једну једину истину: падом ових српских глава, које има за задатак да испоручи Новом поретку, пашће и његова.

Сатрап који је пре пар година изјавом и паролом, „Србија се сагињати неће“ добио чак и изборе, ставља се на чело Срба, који се боре за своју слободу и државност. Пише писмо секретару НАТО-а: „... У име СРЈ, уверавам Вас,

да ће Савезна Република Југославија предузети све неопходне кораке, поштујући суверенитет, територијални интегритет и политичку независност Босне и Херцеговине, да би обезбедила да Република Српска у потпуности поштује и извршава своје обавезе према НАТО-у, укључујући пре свега приступ снага и њихов статус, како је изложено у горе наведеном споразуму...”

„Доследно и поштено, комунистички“. Довољно је погледати и прочитати споразум између СРЈ и Северноатланског пакта (НАТО) да би смо схватили да смо држава без достојанства, која је узгред и под једном врстом окупације. Довољно је погледати Анексе 1-Б и 4 да би се схватило да смо обманути, остављени, прокажени и издати!

Ако је ико злочинац, онда су то Милошевић, Туђман и онај јаничар, Алија. Познато је, да од 11. новембра 1970. год, ратни злочини не застаревaju. По чему нису злочинци, горе наведени страпи, ако су директно учествовали, првобитно, у завери разбијања

једне државе (СФРЈ), потом сваки на свој начин допринели да се разбукта рат, у коме су страдале стотине и стотине хиљада душа, на све три стране! Шта су Алија и Туђман радили, нека им и буде, али шта Милошевић ради, не може остати некажњено, незабележено и без одјека, поготово, што прелази и залази у оквире директне издаје сопствене државе, чији је председник (једног дела својих истомишљеника), садашње СРЈ, а истовремено се залаже за неки континуитет са бившом СФРЈ? Тражење континуитета је директно признање учешћа у разбијању једне државе у оквиру некадашњих граница СФРЈ.

Разне потернице Савета безбедности УН кроз Резолуције 829, од 25. маја 1993. год. којом је формиран суд у Хагу, директно су злоупотребили све законодавне функције, на које немају право ни по општем, међународном праву. Шта је са Вијетнамом, Камбоџом, Панамом или Гранадом, као и злочином у Ираку, где је Нови светски поредак гађао болнице и школе? Не треба заборавити ни Авганистан, велики совјетски злочин. Историја злочина не почиње 1991. год. и не дешава се само Србима и на тлу бивше Југославије. Какав мир, такав и суд, а Хашки трибунал и г-дин Голдстон су само обичан, политички процес, у свом постојању и намени.

За све нас, преостале Србе је проблем број 1: Како у овом тренутку скинути с врата једну диктаторску породицу? Када то будемо урадили, скинућемо и међународни јарам са врата. Имајући историјско и свако друго право, овог тренутка, једини услов спаса и опстанка нам је стварање Српске националне државе, која ће постојати и радити на српским историјским просторима!

Између мртвачког ковчега и кофера, који нам се сваког тренутка нуде, изаберимо оно право:

ОТАЏБИНУ!

П.Ј.

Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ – Генерални директор: Александар Стефановић – Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић – Заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић – Редакција: Рајко Горановић, Момир Мирковић, Мирослав Васиљевић, Наташа Јовановић, Јадранка Шешељ, Дејан Анђус, Александар Вучић, Рајко Ђурђевић, Огњен Михајловић – Председник издавачког савета: др Ђорђе Николић – Издавачки савет: Томислав Николић, Маја Гојковић, Ађим Вишњић, Драган Јовановић, Ранко Вујић, Драган Тодоровић, Драго Бакрач, Мирко Благојевић, Бранко Војница, Ратко Гонди, Милинко Газдић, др Никола Попашен, Стево Драгишић, Миодраг Ракић, Зоран Красић, Милован Радовановић, Јоргованка Тобаковић, Ратко Марчетић, Влада Башкот, Стеван Кесеић – Секретар редакције: Љиљана Миоковић.